

Namesto torej, da čez druge „šinfajo“, ki so niso v ničesar umešavali, naj bi se oni ljubi gospodje doktorji rajši sami za nos prijeli, kajti oni so skrbeli le za sebe, za kmečki stan pa prav nič. In ta ljubi „Gospodar“ naj bi se že enkrat zaradi onih 120 gld. pomiril. Ako on še toliko vpije, od „Štajerca“ vendar ne bo dobil niti enega vinarja in tudi vrli kmetje se zaradi njegovega vpitja ne bodo prav nič plašiti pustili, ampak svojo dobro stvar pridno nadaljevali ter kmečki stan od teh krvosesov tudi gotovo rešili. „Zora, puca, biti hoče dan.“

Vojna v Južni Afriki.

Lord Roberts je prekosil celo maršala Walderseeja. Ta se je dal proslavljati kot zmagovalec, še predno je kakega Kitajca videl, in še predno je ostavil domovino. Roberts pa slave, dasi ni opravil v Južni Afriki ničesar, nego se je kot nesposoben starček moral umakniti mlajšemu poveljniku Kitchenerju. Kot premagan triumfator nastopa Roberts v Londonu, — kaj je še smešnejšega na svetu? A smejati se Angležem pač ni treba! Razmere v Južni Afriki so danes skrajno nevarne za angleško armado. Buri rušijo železniške zveze s Kaplandijo in z morjem, da angleška armada v Transvalu in Oraniju ne more dobivati dovolj in dosti hitro živil. Angleži so navezani skoraj le na ednotirno natalsko progo. Armada mora stradati, in če bo trajalo sedanje stanje samo le 2—3 tedne, se bo morala angleška armada sama umakniti iz burskih republik proti morju. Potemtakem bi Angleži sami izpustili iz svojih rok burski deželi, katere bi Buri zasedli seveda nemudoma. S tem pa bi bila vojna tam, kjer je bila spočetka, pred dobrim letom. Polkovnik Williams je imel 1. t. m. blizu Middelburga z Buri boj, a je bil tepen. 13. de-

obljubo in mi pripeljal iz mesta, kjer je imel svojo „tišlarijo“ bicikl — bolj stare sorte.

„Tu ga imaš, pa le priden bodi“, je rekel.

„Bog vam ga stotavžentkrat povrni v nebesih. Priden bodem priden, še na smrtni postelji bodem brcal z nogami“, sem odgovoril in izginil z biciklno na cesto. V dveh vrstih so stala in še stojijo drevesa ob cesti. Stopil sem k prvemu drevesu, naslonil bicikl nanjga in sem poskušal se spraviti nanjga. Toda moj bicikl je prec trmoglav, si mislim. Neče ravno stati, ko bi ga še tako prosil. Sprednje kolo je že tako višje, kakor sem jaz in zato še težje gor pridem. Učil in skakal sem celi dan na bicikl, toda nanjga sestri pa le nisem znal. Kar v curkih mi je teklo iz čela, tako sem se trudil. Komaj sem se spravil na pol nanjga, „bums“ in ležal sem za jabkoj, z glavo navpik, noge v „loft“, bicikl in klobuk pa daleč na travniku. Kolikrat sem tudi poskusil, godilo se mi je ednako. Vsak kamen na cesti sem najmanj trikrat prevrgel, v vsako lužo dvakrat telebnil in vsako drevo ob cesti enkrat kušnil. Celi teden sem se učil samo nanjga sestri. Ko sem se to naučil, je šlo že bolje. Sedel sem nanjga in se že v svoje in vaških poba-

cembra so Buri pri Korumanu vzeli Angležem 23 voz z živili, obleko in orožjem. Transport je bil vreden nad milijon kron. Bure je vodil De Villiers. Angleži so bili pri Fraseburgu tepeni. Botha je dosegel veliko zmago, vzela angležem veliko streliva in jih 300 ujel. Govori se celo, da je Botha zasedel — Pretorijo, kar pa ni verjetno. Buri so prišli še dalje v Kaplandijo. Kitchener javlja, da so v Calviniji, 150 km zahodno od Fraseburga. Pri Aliwalnorthu je vdrlo preko reke Oranje zopet četa Burov v Kaplandijo. Buri so se pojavili tudi pri Rhenosterju. Kitchener dvomi, da bi bil ondi Dewet. „Daily Mail“ poroča, da namerava Dewet vdreti v Kaplandijo šele takrat, ko bodo imeli drugi oddelki v Kaplandiji trdne pozicije. Angleži so posadke v Somersetwestu, Beaufortwestu in v Middelburgu (vse v Kaplandiji) pomnožili. „Novoe Vremje“ poroča, da šteje sedaj angleška vojska v Južni Afriki 210.000 mož, med katerimi pa je 60.000 bolnikov ali ranjencev. V zadnjih dneh je šlo mnogo Holandcev iz zahodnjega dela Kaplandije proti severu, da se pridružijo Burom.

Zunanje novice.

Nedolžni obsojeni na smrt. Iz Ostendea poročaja: Nekako pred 7 leti so stali pred sodiščem trije belgijski delavci radi mnogih zločinov, a med drugimi tudi radi umora neke gospe v Hautmontu. Dasi so tajili vse in dokazovali svojo nedolžnost, je sodišče obsodilo dva na smrt, ednega pa v dosmrtno ječo. Obsojencema so tedaj glave odsekali. Sedaj pa je neka gospa Soumague ovadila svojega soproga, da je umoril omenjeno gospo v Hautmontu. Preiskava je dognala, da so bili delavci po nedolžnem obsojeni in da sta bila obglavljena dva, namesto gospoda Soumagueja!

linov veselje vozil po cesti. Otrok je bila polna. Od blizu in daleč so prišli gledat in občudovat mene in moj bicikl. Če sem zletel so se mi smejali, da se je čulo Bog ve kam. Če sem se vozil, leteli in upili so pred in za menoj. Pa večkrat so jo skupili. Če je prišel kakšen kamen na cesti, se mu nisem znal hitro izogniti in sem se tako prevrgel s kolovratom vred po dveh, ali treh pobalinih in jih pošteno osmegnil.

Še dva tedna, in znal sem se že precej voziti. Škripal in gonil sem moj bicikl, katerega so nazadnje imenovali „kolovrat“, od zjutraj do večera. Nisem se več zaletaval v drevesa in v „telegrafen štange“, ampak čisto ravno sem drčal po cesti.

Brez nesreče seveda ni nikdar ostalo. Marsikatorkrat sem prinesel krvav nos, krvave kolena in opraskane roke domov.

Toda največja nesreča se mi je še-le zgodila čez kaka dva meseca.

Takoj po zajuterku se spravim na bicikl in se poženem čez vas. Konec vasi, blizu tistega polamanega križa, bil je vaški petelin s svojimi kurami. Nisem ga dovolj pravočasno opazil. Hotel sem se